

הזוג חיי'אישכחה נורמליים - מכל הבחינות

מושגת. ככל שהאהבה פוחתה וליבלבה יותר, כן היו אתרי'הטוליס רומנטיים יותר. ובחיפה, עיר-מולדתו של אלי, לא חסרים אתרים כאלה.

אחר-כך הגיע השלב של המילים הנגזרות וניבוליהן, של ההתעניינות במין, של החקירות והשאלות אצל כל אותם חברים בני גילו, שאהבו להתפאר בהצלחות הר מיטה או העילוסים שלהם. וכך, באופן הטיבעי ביותר, לדבריו, הגיע גם אלי מיוזם לשלב של יחסי'מין רגילים ויפים עם בנות.

„אני לא יכול לומר ששכבתי בחיי עם מאות רבות של בחורות, מספר אלי, „אך שכבתי כבר עם די הרבה בחורות, ותמיד רק עם אלה שאהבתי. אבל אני לא דורש מבחורה שאני שוכב איתה שתהיה רק יפה, אלא גם חכמה.”

מבחינה ביולוגית מסביר אלי את שה- עניינים והדימיון של אדם בריא אינם מסוגלים להאמין בהם: „אינני שולט רק בשרירים הרצוניים שלי, אבל אבר-המין הוא הרי שריר בלתי-רצוני. לכן ברור שבתחום זה אני בריא לחלוטין.”

„בחורה רגילה להיות נישלטה, במיטה היא רגילה שהגבר הוא היוזם את החיי- זור, שהגבר משכיב אותה במיטה, מפ- שיט אותה ומוריד לה את התחמוגים. הבטיה היחידה שלי היא להביא לידי כך שאותה בחורה שאהבת אותי ושאני אוהב אותה, תבין כי התפקיד הטכני, ורק ה- טכני, במיכרה שלי הוא הפוך. הבחורה צריכה להיות היוזמת, כי אני איני מסוגל לכך. היא צריכה להפשיט אותי, ולעשות את הצעדים הטכניים, אבל עצם המין הוא טיבעי לגמרי, כמו אצל כל אחד אחר.”

את ציפי הכיר אלי כשהיתה בת 16. ציפי, נערה יפהפייה ממוצא תימני, בעלת גוף תמיך, שיער שחור גולש, עי- ניים גדולות ועמוקות וחזה קטן וזקוף, ברחה אז מביתה בעיקבות טיכסוך עם הוריה והגיעה אל מיטפתה אומנת, שהיתה באותה עת גם המשפחה האומנת של אלי.

מספר אלי: „היינו בבית של ידידים, והרגשנו שנינו באותו רגע כי אנו אוהב ביים. אני נדלקתי. זו היתה דליקה שמעבר לסתם עוד מיומוז אחד. אהבתי את ה- עיניים שלה, את הניקיון שלה, את ה- אצילות שלה.”

ה היכרות עם ציפי לא היתה הר- תימניות. לאמיתו של דבר הוא גילה חול- שה לנערות תימניות משך שנים רבות, ותמיד ביכר אותן על-פני כל האחרות. ביומוז תימני מדוע הוא אוהב נערות תימניות, שעם אחדות מהן שכב.

„נוכחתי לדעת, כתב ביומוז, „כי התימני- יות הן נערות שעם ישראל יכול להיות גאה בהן. המייחד אותן: ניקיון קפדני, יופי אכסוטי, עור חלק, חזה קטן ומצוק, עיניים נוצצות, שיער רך ושחור. מטיבען הן רכות, והן אוהבות לגרום אושר לגבר שהוא בחיר-ליבו... גם במיטה בולט רצונן להסב אושר לגבר שאותו הן אוהבות.”

אלי מלא אהבה והערצה מקודשת לציפי. „לא האמנתי, הוא אומר, „שאשה יכולה להעניק אושר לבעלה יותר מאשר ציפי מעניקה לי. אני לא מאמין שקיים יצור כל- שהו על-יארמות שיכול לתת לי אושר רב מזה. ציפי עזרה לי להפוך משבר לעוצמה רוחנית ודימעה לחיך, לגרום לי לשכוח שאני נכה. רק החברה מזכירה לי זאת.”

אין כל ספק כי ציפי היא נערה מיוחדת- במינה. למרות שאהבתה לאלי אינה נופלת, ומבחינות מסוימות ודאי אף עולה על אהבתו של אלי אליה — אהבה, שהיא מעידה בתוקף כי היא נטולה כל שמץ של רחמים ואפילו של כורה, הרי אלי התקשה למדי לשכנע אותה, משך תקופה ארוכה, כי אחד הביטויים החשובים ביותר של האהבה הוא יחסי'המין.

השניים התגוררו יחד תקופה ארוכה, וטכס-הנישואין היה פורמאלי בלבד לגבי- הם, משך התקופה הזו לא הסכימה ציפי לקיים עם אלי יחסים, לא כיוון שהיה

אלי מיוזם הנכה אלא כיוון שהיה פשוט גבר.

כששכב איתה אלי לראשונה, שבועות אחדים לפני נישואיהם, גילה כי היא בתולה. ציפי אינה אוהבת להיזכר בערב זה — עדיין רודפת אותה תחושת- האשם כי עשו דבר בלתי-מוסרי ובלתי- נכון.

גם היום מדברת ציפי וחושבת על נושא המין בבוז מסויים, כאילו אין בו כל חשיבות.

„המין בינינו הוא רק פסיק, היא אומרת, „למרות שאני יודעת שהוא חשוב,

„אני הגיע עם ציפי להתעלות שלא הגעתי לכמותה עם אשה אחרת”

ולמרות שאני יודעת שאלי רוצה בזה, הרי בעיני הנושא הזה מתגמד, לעומת עוצמת האהבה הרוחנית שאנו רוחשים זה לזו, וזה הופך להיות פסיק, דבר לא חשוב בכלל. אילולא המין היה כה חשוב לאלי, הייתי מוכנה להיות איתו ולאהוב אותו באותה מידה גם בלי המין, גם היום.”

את ציפי מטרידים הרבה יותר דברים אחרים. מטריד אותה כיצד לשפר את כישרון-הבישול שלה, כדי שאלי ייהנה מ- אוכל טעים יותר. מטרידה אותה השאיפה לדירה גדולה ומרווחת, דירה משלהם, כדי שאלי לא ירגיש אשם על כי אינו יכול, בגלל נכותו, להעניק לאשתו בית ממש. מטרידה אותה השאיפה ללמוד, הרבה ומהר, לרכוש דעת, כדי להיות בת-ישיחה מתאימה יותר לאלי.

זספך לבעיות בהן נאבקים בני-הזוג בגלל נכותו של אלי, יש להם גם כל

ציפי מייזלס

אותן בעיות המאפיינות זוגות אחרים, רגילים, לאחר עשרה חודשי נישואין.

„אני לא רוצה לעמוד למיכשול בדרכו של אלי, אומרת ציפי, „אני רוצה שהוא ימשיך להיות את אותם חיים סוערים שהוא חי בהיותו רווק. לכן אני נותנת לו יד חופשית, ומשתדלת לא לקנא כשהוא נמשש עם בחורות אחרות.”

ציפי מבלה עם אלי 24 שעות אינטנסי- ביות ביותר ביממה. הם נפרדים לעיתים רחוקות בלבד, וגם אז לזמן קצר. זאת — כאשר ציפי קופצת למכולת, לבדה, או כשאלי הולך לסרט, מסוג הסרטים שציפי אינה אוהבת, עם חברים וחברות.

„אני לא מקנא לציפי, אומר אלי, „אני יודע שבחורים שורקים אחריה ברחוב, אבל המוסר המיוחד של ציפי אינו מרשה לה אפילו להסתובב אליהם. מובן שיש לנו הידידים שלנו, ולאשה טיפשה יכול היה להידמות לפעמים, כי אני מחזר אחרי אחרות. אבל ציפי היא מהבחורות החכמות והנבונות.”

כתום עשרה חודשי נישואין מלאים ו- מאושרים, מסכם אלי את חייו עם ציפי: „אני מגיע עם ציפי להתעלות שלא הגעתי לשכמותה עם אף אחת אחרת. ציפי למדה בעשרת החודשים האחרונים גם לאהוב עמוק יותר, גם לבשל טוב יותר, וגם את נושא המין טוב יותר — היא למדה לנתח את החיים טוב יותר.”

ואילו הצהרת-האהבה הגדולה ביותר ש- יכלה ציפי לתת לאלי, ניתנה דווקא לפני נישואיהם, כשסיפרה:

„כשאיבדתי את בתולי, אפילו שזה היה לפני הכלולות, ואני הרי חשבתני תמיד שאגיע לחופה שלי בתולה — גם אז ידעתי שאם נרצה תינוק, עלי ממילא לעשות זאת פעם, בפעם הראשונה. ואלי, הלא הוא בעלי.”

ואומנם, אלי וציפי רוצים מאוד בילד, והבטיחו לעצמם כי ברגע שיעמדו איתנים על רגליהם מבחינה כלכלית, יבוא גם היורש לבית מייזלס.

אהבות נעורים

חמישה דיוקנות של נערות, הלוקחים מתוך אלבוים- התמונות הפרטי של אלי מייזלס, בו מופיעות, פרט- לתן, עוד עשרות בחורות. אלי טוען כי לאלבוים לא נכנסת סתם כל בחורה, אלא רק כאלו אליהן היה לו יחס מיוחד. „אבל כמו ציפי, עוד לא היתה לי, אומר אלי.